

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei împotriva lui Melnicov Alexei, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturi părintești,

împotriva deciziei din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 16 iunie 2016, Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Melnicov Alexei, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, solicitând decăderea lui Melnicov Alexei din drepturile părintești față de copilul xxxxx.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 01 noiembrie 2003 s-a căsătorit cu Melnicov Alexei, căsătoria fiind ulterior desfăcută prin hotărârea din 29 mai 2006 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău. Din căsătorie, la data de xxxxx, s-a născut copilul xxxxx, domiciliul căreia, după divorțul părinților, a fost determinat cu Melnicova Tatiana. Copilul xxxxx se află la educația și întreținerea mamei.

A indicat reclamanta că, prin hotărârea din 29 mai 2006 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, s-a încasat de la Melnicov Alexei pensie pentru întreținerea copilului minor xxxxxx, în mărime de 1/4 din salariu și alte venituri lunare, începând cu luna aprilie 2006 pînă la atingerea majoratului copilului.

A susținut reclamanta că, conform art. 67 lit. (a) Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești. La caz, Melnicov Alexei se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor părintești, sarcina respectivă revenindu-i în exclusivitate doar reclamantei, motiv din care aceasta consideră necesară decăderea pîrîtului din drepturile părintești față de copilul Melnicova Anastasia.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei împotriva lui Melnicov Alexei, intervenient accesoriu

Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturi părintești, a fost respinsă ca neîntemeiată

Prin decizia din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei și a fost menținută hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

La data de 26 decembrie 2017, Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterii a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material, nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

Menționează recurentul că instanțele inferioare au apreciat abuziv probele prezentate, după bunul plac, dar nu după intima convingere, cu încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 septembrie 2017. Conform materialelor cauzei, decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 24 octombrie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 26 decembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Melnicova Tatiana, prin intermediul avocatului Leșanu Andrei, împotriva deciziei din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecători:

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic